

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 287

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 decembrie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
120.	2	960.	12
— Lege privind proclamarea „Zilei Constituției României”		— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă comuna Bujoreni, județul Vâlcea”	
386.	2	961.	12
— Decret pentru promulgarea Legii privind proclamarea „Zilei Constituției României”		— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă comuna Berislăvești, județul Vâlcea”	
★			
121.	2-3	962.	13
— Lege pentru aprobarea unor ordonanțe ale Guvernului		— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Extindere alimentare cu apă și canalizare Băile Govora, județul Vâlcea”	
387.	3	963.	13
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea unor ordonanțe ale Guvernului		— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă satele Schitu-Golești și Valea Pechii, comuna Schitu-Golești, județul Argeș”	
★			
Apelul Parlamentului României către toate parlamentele statelor lumii	3	964.	14
DECIZII			
10.	4	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă satul Lăzărești, comuna Schitu-Golești, județul Argeș”	
— Decizie privind asigurarea conducerii Senatului pe perioada 10—13 decembrie 1995		965.	14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 81 din 20 septembrie 1995	4-6	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizare și extindere rețele de gaze naturale în municipiul Botoșani, județul Botoșani”	
Decizia nr. 94 din 17 octombrie 1995	6-7	966.	15
Decizia nr. 95 din 23 octombrie 1995	7-8	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Alimentare cu apă comuna Sasca Montană” și „Canalizare menajeră și stație de epurare în comuna Sasca Montană, județul Caraș-Severin”	
Decizia nr. 102 din 31 octombrie 1995	8-10	967.	15
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
949.	11	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Canalizare și stație de epurare Tâlmaciui, județul Sibiu”	
— Hotărâre pentru stabilirea numărului de autoturisme și a consumului de carburanți pentru activități specifice desfășurate de Consiliul Local al Municipiului București		976.	16
959.	11	— Hotărâre privind înființarea Centrului Român pentru Promovarea Cooperării Europene în Domeniul Tineretului (EUROTIN) în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului	
— Hotărâre privind alocarea unor fonduri din bugetul de stat pe anul 1995 pentru finalizarea lucrărilor la obiectivul de investiții „Îmbunătățirea presiunii în sistemul de distribuție de gaze naturale în municipiul Pașcani, județul Iași”			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind proclamarea „Zilei Constituției României“****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se proclamă ziua de 8 decembrie „Ziua drapelul României și vor organiza acțiuni culturale și Constituției României“. manifestări științifice consacrate dezvoltării democrației

Art. 2. — În scopul sărbătoririi „Zilei Constituției României“, autoritățile publice și celelalte instituții publice vor arboră constituționale în România.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 13 noiembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

IOAN GAVRA

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 8 decembrie 1995.

Nr. 120.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii
privind proclamarea „Zilei Constituției României“**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99. alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind proclamarea „Zilei Constituției României“ și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 8 decembrie 1995.

Nr. 386.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea unor ordonanțe ale Guvernului****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă următoarele ordonanțe ale Guvernului, emise în temeiul art. 1 lit. i) din Legea nr. 81/1995 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe:

— Ordonanța Guvernului nr. 15/1995 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare privind Proiectul de dezvoltare a utilităților municipale, în valoare de 28 milioane

dolari S.U.A., semnat la Londra la 9 aprilie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 1 august 1995;

— Ordonanța Guvernului nr. 16/1995 pentru ratificarea unor acorduri de împrumuturi externe și a unor amendamente la acorduri de împrumuturi externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 7 august 1995;

— Ordonanța Guvernului nr. 35/1995 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare referitor la Proiectul privind forța de muncă și protecția socială, semnat la Washington la data de 23 august 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 29 august 1995;

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 noiembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

RADU BERCEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 27 noiembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

ION SOLCANU

București, 11 decembrie 1995.

Nr. 121.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii
pentru aprobarea unor ordonanțe ale Guvernului**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea unor ordonanțe ale Guvernului (ordonanțele nr. 15, 16, 35 și 41/1995) și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 11 decembrie 1995.

Nr. 387.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

A P E L U L

Parlamentului României către toate parlamentele statelor lumii

Parlamentul României, întrunit în ședință solemnă consacrată Zilei Naționale, la 30 noiembrie 1995, conștient de importanța diplomației parlamentare în soluționarea problemelor lumii contemporane, solicită sprijinul fratern al tuturor parlamentelor de a interveni, alături de noi, pentru eliberarea din închisoare a lui Ilie Ilașcu și a patrioților din grupul său, care au fost întemnițați de pseudoautoritățile așa-zisei Republici Transnistrene, pentru vina de a fi români și de a milita pentru unitatea neamului românesc.

Considerăm că, în stadiul actual al afirmării drepturilor omului, comunitatea internațională nu poate accepta suprimarea vieții unor cetățeni ai unui stat independent datorită convingerilor politice ale acestora și atenționăm autoritățile nelegitime de la Tiraspol că întemnițarea grupului Ilașcu este un act ostil poporului român și o ofensă adusă umanității.

Prezentul apel a fost adoptat de Parlamentul României cu respectarea prevederilor art. 38 alineatul final din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

IOAN GAVRA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

ION SOLCANU

DECIZII**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****DECIZIE****privind asigurarea conducerii Senatului
pe perioada 10—13 decembrie 1995**

În conformitate cu art. 26 din Regulamentul Senatului,

Președintele Senatului d e c i d e :

Articol unic. — Pe perioada absenței din țară a președintelui Senatului — 10—13 decembrie 1995 — conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Ion Solcanu, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 8 decembrie 1995.

Nr. 10.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 81*)**

din 20 septembrie 1995

Mihai Constantinescu	— președinte
Antonie Iorgovan	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 4/1994 și ale Ordonanței Guvernului nr. 11/1994, ridicată de reclamantul Preda Ion în Dosarul nr. 7.632/1994 al Judecătorei Sectorului 4, municipiul București, cu care Curtea Constituțională a fost sesizată prin Încheierea din 31 ianuarie 1995.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 13 septembrie 1995 și sunt consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 20 septembrie 1995.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Sectorului 4, municipiul București, a sesizat Curtea Constituțională prin Încheierea din 31 ianuarie 1995, pronunțată în Dosarul nr. 7.632/1994, cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 4/1994 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe și ale Ordonanței Guvernului nr. 11/1994 pentru actualizarea nivelului de prime

și a limitei de despăgubire la asigurarea, prin efectul legii, de răspundere civilă pentru pagubele produse prin accidente de autovehicule, începând cu data de 1 ianuarie 1994.

Excepția a fost invocată de reclamantul Preda Ion care, în susținerea acesteia, arată că art. 1 lit. g) din Legea nr. 4/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 13 ianuarie 1994, și Ordonanța Guvernului nr. 11/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 25 ianuarie 1994, sunt neconstituționale, deoarece încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) și ale art. 78 din Constituție, care prevăd că legea dispune numai pentru viitor și intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României sau la data prevăzută în textul său.

Pârâta — Administrația financiară a sectorului 4, municipiul București, apreciază că prima de asigurare calculată în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 11/1994 este legal datorată de reclamantul Preda Ion, scutirea de plată fiind de competența societății de asigurări.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază excepția de neconstituționalitate ca întemeiată. Atât art. 1 lit. g) din Legea nr. 4/1994, cât și Ordonanța Guvernului nr. 11/1994, stabilind 1 ianuarie 1994 ca dată a intrării lor în vigoare, încalcă principiile constituționale ale art. 15 alin. (2), potrivit căruia legea dispune numai pentru viitor, și ale art. 78, potrivit căruia legea intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României sau la data prevăzută în textul ei.

*) Definitivă prin nerecurare.

În vederea soluționării excepției, în temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost înaintată celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

În punctul de vedere exprimat, Guvernul apreciază că art. IV alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1994 nu are caracter retroactiv și deci nu este neconstituțional, deoarece aceste dispoziții, coroborate cu prevederile Decretului nr. 471/1971, republicat, respectiv ale art. 38, ale art. 40 alin. 1 și ale anexei nr. 5, sunt în concordanță cu principiul anualității primelor de asigurare. Obligația plății acestor prime se naște la 1 ianuarie și poate fi executată pe tot parcursul anului calendaristic, sancțiunea achitării primelor și a majorărilor de întârziere intervenind în cazul depășirii termenului de 31 martie. Ca atare, orice modificare legislativă ce intervine în cursul anului, în sensul măririi sau micșorării cuantumului primelor, are ca efect, pentru asigurații care au plătit asigurarea, constituirea obligației de a achita diferența până la noul quantum legal și, respectiv, le conferă dreptul la restituirea diferenței, după caz. De aceea modificarea primei nu are semnificația aplicării retroactive a legii noi, deoarece prima este anuală, iar obligația plății primei potrivit acestei legi subsistă, în considerarea întregului an calendaristic.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, prevederile Legii nr. 4/1994 și ale Ordonanței Guvernului nr. 11/1994 raportate la dispozițiile constituționale și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 3 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională constată că este competentă să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Cât privește obiectul excepției, încheierea de sesizare se referă la Legea nr. 4/1994 și la Ordonanța Guvernului nr. 11/1994, fără a distinge prevederile incidente pentru soluționarea litigiului dedus judecătii.

În cererea introductivă de instanță se precizează însă că motivul contestației îl constituie, sub aspect constituțional, încălcarea principiului neretroactivității legii prin prevederile art. 1 lit. g) din Legea nr. 4/1994 și ale art. IV alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1994, potrivit cărora primele de asigurare reactualizate se aplică începând cu 1 ianuarie 1994, deși actul normativ prin care au fost instituite a intrat în vigoare pe data de 25 ianuarie 1994, o dată cu publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

În consecință, ținând seama de prevederile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora excepția de neconstituționalitate poate avea ca obiect numai o prevedere legală de care depinde soluționarea cauzei, Curtea urmează să se pronunțe exclusiv asupra legitimității constituționale a art. 1

lit. g) din Legea nr. 4/1994 și a art. IV alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1994.

Art. 1 lit. g) din Legea nr. 4/1994 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 13 ianuarie 1994, prevede abilitarea Guvernului ca, de la data intrării în vigoare a legii și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în prima sesiune ordinară a anului 1994, să emită ordonanțe în anumite domenii, printre care, potrivit art. 1 lit. g), pentru actualizarea nivelului de prime și a limitei de despăgubire la asigurările prin efectul legii de răspundere civilă auto, începând cu data de 1 ianuarie 1994.

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. g) din Legea nr. 4/1994, a fost emisă Ordonanța Guvernului nr. 11/1994 pentru actualizarea nivelului de prime și a limitei de despăgubire la asigurarea, prin efectul legii, de răspundere civilă pentru pagubele produse prin accidente de autovehicule, începând cu data de 1 ianuarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 25 ianuarie 1994, care, la art. IV alin. 1, prevede că ordonanța intră în vigoare începând cu luna ianuarie 1994.

Față de dispozițiile constituționale enunțate, rezultă că prevederile art. 1 lit. g) din Legea nr. 4/1994 și ale art. IV alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1994, care stabilesc ca dată a intrării în vigoare a noii reglementări 1 ianuarie 1994, deci o dată anterioară publicării acestei reglementări în Monitorul Oficial al României, sunt neconstituționale pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1994 și 25 ianuarie 1994, data publicării ordonanței Guvernului în Monitorul Oficial al României.

În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții, așa cum rezultă din Decizia nr. 6 din 25 februarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 25 martie 1993.

Potrivit legii, așa cum se arată și în punctul de vedere al Guvernului, obligația de plată a primei de asigurare este anuală. În consecință, modificarea prin lege a cuantumului primei operează în temeiul principiului aplicării imediate a legii la situațiile juridice în curs, de la data intrării în vigoare a legii modificatoare. De aceea, anualitatea obligației de plată nu poate avea ca efect aplicarea legii noi, modificatoare a acestei obligații, anterior intrării sale în vigoare, deoarece aceasta ar avea semnificația unei aplicări retroactive, interzisă de art. 15 alin. (2) din Constituție.

În consecință, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 11/1994 urmează a se aplica *pro rata temporis* începând cu data de 25 ianuarie 1994.

Desigur, potrivit prevederilor art. 145 alin. (2) din Constituție, cele statuate prin prezenta decizie sunt obligatorii și au putere numai pentru viitor, după publicare în Monitorul Oficial al României, astfel încât nu afectează modul de aplicare a legii până la data publicării deciziei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate și constată că prevederile art. 1 lit. g) din Legea nr. 4 din 13 ianuarie 1994, în ce privește actualizarea începând cu 1 ianuarie 1994 a nivelului de prime și a limitei de despăgubire la asigurările prin efectul legii de răspundere civilă auto, precum și ale art. IV alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 11 din

14 ianuarie 1994, în ce privește intrarea în vigoare a acestei ordonanțe începând cu 1 ianuarie 1994, sunt neconstituționale pentru perioada cuprinsă între 1 și 25 ianuarie 1994, data publicării Ordonanței Guvernului în Monitorul Oficial al României.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică la data de 20 septembrie 1995.

PREȘEDINTE,
dr. Mihai Constantinescu

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 94*)

din 17 octombrie 1995

Ioan Deleanu	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Gabriela Radu	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 1995 a Judecătoriei Alba Iulia, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 244/1955 privind reglementarea transmiterii unor bunuri imobile, proprietatea statului, către unitățile cooperatiste, invocată de Societatea Comercială „Agrind” — S.A. Alba Iulia, în cauza ce formează obiectul Dosarului nr. 6.507/1993.

Excepția de neconstituționalitate este întemeiată pe următoarele argumente: contractul de vânzare-cumpărare încheiat între Societatea Comercială „Agrind” — S.A. Alba Iulia și Regia Autonomă „Filips” la data de 15 mai 1990 privind imobilul înscris în Cartea funciară Alba Iulia, este legal, întemeindu-se pe dispozițiile art. 948 și 969 din Codul civil; la data când a luat naștere raportul juridic, Decretul nr. 244/1955 era abrogat implicit, întrucât vechea organizare administrativă nu mai exista. Consiliul de Miniștri era dizolvat și înlocuit cu Guvernul Provizoriu prin Decretul-lege nr. 8/1990; față de dispozițiile art. 41 din Constituție, care garantează dreptul de proprietate, cât și față de prevederile Decretului-lege nr. 10/1990 și ale Legii nr. 31/1990, temeiul de drept invocat de reclamantă în sprijinul acțiunii sale este neconstituțional și implicit abrogat.

În opinia sa, exprimată în temeiul art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, după intervenția Curții, instanța apreciază ca fiind nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de către Societatea Comercială „Agrind” — S.A. Alba Iulia, datorită următoarelor considerente: în considerarea supremației Constituției, o lege poate fi apreciată numai în funcție de regimul constituțional sub imperiul căruia a fost adoptată, potrivit regulii *tempus regit actum*; or, în speță, Decretul nr. 244/1955 a fost adoptat sub imperiul altei Constituții. Constituția din anul 1991 nu poate atinge dreptul născut sub imperiul legii anterioare, deoarece legea nouă nu

poate fi aplicată retroactiv, contrar prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție și cerințelor legale de asigurare a stabilității raporturilor juridice; în speță, actul juridic, respectiv raporturile juridice, au luat naștere în 1990, deci anterior intrării în vigoare a Constituției din anul 1991, când, conform unor decrete-legi ale Consiliului Frontului Salvării Naționale, au fost abrogate o serie de prevederi ale Constituției din anul 1965, printre care și cele referitoare la organele centrale și locale ale administrației de stat, care au fost înlocuite cu alte organe ce aveau atribuții similare, adaptate noilor realități social-politice; până la data intrării în vigoare a Legii nr. 15/1990 și a Constituției din anul 1991, dreptul real de folosință și dreptul de administrare directă, ca dezmembrăminte ale dreptului de proprietate de stat au continuat să subziste, astfel că, în speță, transmiterea cu plată a dreptului de administrare directă trebuia să se facă cu aprobarea Comitetului executiv al Consiliului Popular al Județului Alba, aviz ce a fost dat în conformitate cu dispozițiile art. 1 din Decretul nr. 244/1955 încă din data de 13 iulie 1989, deci anterior incidenței actelor normative nou-apărute.

Reclamanta nu și-a exprimat poziția în legătură cu excepția de neconstituționalitate, deoarece la termenul la care s-a invocat, respectiv 7 februarie 1995, a lipsit, procedura fiind însă legal îndeplinită. Pe parcursul judecății, printr-o întâmpinare la cererea reconvențională a părâtei și aflată în Dosarul nr. 6.507/1993 (filele 43 și 44), s-a solicitat unirea excepției de neconstituționalitate cu fondul și soluționarea cauzei.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat Camerei Deputaților, Senatului și Guvernului puncte de vedere asupra excepției, fixându-se termen pentru 1 iunie și apoi pentru 1 iulie 1995.

Guvernul, în punctul de vedere transmis, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu poate fi primită, deoarece, fiind vorba de un act normativ adoptat înainte de intrarea în vigoare a Constituției din anul 1991, el poate fi apreciat, inclusiv în ce privește posibilitatea controlului constituționalității sale, numai în funcție de regimul constituțional sub imperiul căruia a fost adoptat. Se precizează că, fiind vorba de un drept constituit conform unei legi anterioare

*) Definitivă prin nerecurare.

Constituției din anul 1991, acesta nu poate fi stins fără a încălca dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, care interzice retroactivitatea legii noi.

În sprijinul acestui punct de vedere se invocă și prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora constatarea constituționalității unei legi sau ordonanțe se face numai cu privire la raporturile juridice stabilite după intrarea în vigoare a Constituției din anul 1991; or, excepția invocată se referă la raporturi juridice anterioare acesteia.

În legătură cu prevederile din Decretul-lege nr. 10/1989 și din Decretul-lege nr. 8/1990, invocate de pârâtă în susținerea excepției de neconstituționalitate a Decretului nr. 244/1955, se apreciază că acestea nu conduc la abrogarea actului normativ atacat sau la neconstituționalitatea lui, ele referindu-se doar la organizarea și la funcționarea organelor centrale și locale ale administrației de stat și la denușirea lor actuală.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

analizând actele dosarului, punctul de vedere exprimat, raportul întocmit în cauză și văzând prevederile art. 15 din Constituție, Decretul nr. 244/1955, art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 26 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată, fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Decretului nr. 244/1955 ce a fost invocată de Societatea Comercială „Agrind” — S.A., cu sediul în Alba Iulia, str. Primăverii nr. 81, în Dosarul nr. 6.507/1993 al Judecătorei Alba.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 17 octombrie 1995.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Ioan Deleanu

Magistrat-asistent,

Gabriela Radu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 95*)

din 23 octombrie 1995

Ioan Deleanu	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea de Apel Bacău, Secția civilă, prin Încheierea din 1 septembrie 1995, pronunțată în Dosarul nr. 1.479/1995, a

Excepția de neconstituționalitate vizează un act normativ adoptat anterior intrării în vigoare a Constituției, respectiv Decretul nr. 244/1955. În dosarul aflat pe rolul Judecătorei Alba Iulia, acest act normativ a fost invocat de către reclamantă ca temei juridic pentru anularea unui contract de vânzare-cumpărare încheiat la data de 15 mai 1990, deci raportul juridic de care se leagă actul normativ atacat ca neconstituțional este anterior Constituției din anul 1991. Or, potrivit art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, prevederile acestei legi cuprinse în alin. (1) și (2) ale art. 26 se aplică numai raporturilor juridice stabilite după intrarea în vigoare a Constituției din anul 1991. Față de această dispoziție legală, se constată că excepția este inadmisibilă, neintrând în competența Curții Constituționale examinarea constituționalității Decretului nr. 244/1955, astfel că excepția urmează a fi respinsă ca vădit nefondată, pe acest motiv.

Urmează ca instanța judecătorească să stabilească dacă, față de calitatea pârâtului la data încheierii contractului — A.E.V. „Agrocoop” (deci dacă era sau nu unitate cooperativă în sensul actului normativ) — și față de realitățile din momentul stabilirii raportului juridic, erau sau nu aplicabile dispozițiile Decretului nr. 244/1955.

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 și 94 din Hotărârea Guvernului nr. 236/1993, invocată de apelanta Regia Autonomă de Gospodărie Comunală Bacău.

Prin excepție se susține că prevederile articolelor sus-menționate creează cadrul legal potrivit căruia Regia Autonomă de Electricitate „Renel” îi obligă pe agenții economici să accepte în contractele de furnizare și de utilizare a energiei electrice și alte penalități de întârziere în plata facturilor în afara celor

*) Definitivă prin nerecurare.

stabilite în Legea nr. 76/1992, aplicabilă tuturor agenților economici, ceea ce reprezintă o discriminare și contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

În opinia exprimată, instanța reține că prevederile art. 93 și 94 din Hotărârea Guvernului nr. 236/1993 sunt constituționale „fiind în concordanță cu Constituția României”.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor, dispoziție preluată și în art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 și 94 din Hotărârea Guvernului nr. 236/1993, invocată de Regia Autonomă de Gospodărie Comunală Bacău în Dosarul nr. 1.479/1995 al Curții de Apel Bacău, Secția Civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată la data de 23 octombrie 1995.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Ioan Deleanu

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 102 din 31 octombrie 1995

Victor Dan Zlătescu	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Antonie Iorgovan	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de Societatea Comercială „Agapia” — S.R.L. Suceava împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 52 din 23 mai 1995.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 24 octombrie 1995, în prezența reprezentantului Ministerului Public, în lipsa recurentului și a intimaților care, deși legal citați, nu s-au prezentat, și ele au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 31 octombrie 1995.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

În Dosarul nr. 77/1995 al Curții de Apel Suceava, Societatea Comercială „Agapia” — S.R.L. Suceava a invo-

Examined excepția, se constată că aceasta nu se referă la o lege sau ordonanță, ci la o hotărâre a Guvernului. Cu privire la competența Curții Constituționale de a soluționa astfel de excepții, prin Decizia nr. 5 din 17 ianuarie 1994, definitivă prin nerecurare, s-a statuat că nu intră în competența sa verificarea constituționalității hotărârilor Guvernului, asupra legalității acestora urmând să se pronunțe instanțele judecătorești. În motivarea deciziei s-a reținut, în esență, că atribuțiile Curții Constituționale sunt expres și limitativ menționate în art. 144 lit. c) din Constituție; termenul *lege* privește un act legislativ adoptat de Parlament, iar cel de *ordonanță*, actul adoptat pe baza unei delegări legislative; hotărârile Guvernului pot fi atacate numai în fața instanțelor judecătorești, îndeosebi pe calea contenciosului administrativ, iar nu pe calea contenciosului constituțional. Aceste considerente, ce sunt consacrate în practica jurisdicțională a Curții, subzistă și în speța de față, neexistând elemente noi care să le infirme.

cat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și ale art. 5 din Legea nr. 12/1991, cu care Curtea Constituțională a fost sesizată prin Încheierea din 17 martie 1995.

În motivarea excepției de neconstituționalitate s-a invocat contrarietatea de reglementare între art. 5 din Legea nr. 12/1991 și art. 14 din Legea nr. 35/1991, privind data de la care se acordă scutirile de impozit. Astfel, potrivit art. 5 din Legea nr. 12/1991, scutirile de impozit se acordă de la data „înființării unității plătitoare”, iar potrivit art. 14 din Legea nr. 35/1991 perioada de scutire se calculează de la data „începerii activității”, rezultând astfel un „tratament diferențiat, contrar statului de drept și Constituției”. De asemenea, s-a sesizat faptul că, în sensul art. 3 din Legea nr. 12/1991, perioadele de scutire nu se suprapun anului fiscal și nu se poate stabili, în termenul prevăzut, ponderea valorică a unor activități, pentru încadrarea lor în perioadele de scutire. Curtea de Apel Suceava a considerat că dispozițiile art. 5 din Legea nr. 12/1991 încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, iar insuficiențele art. 3 din aceeași lege pot fi suplinite prin interpretarea logică a textului.

Respingând excepția ca vădit nefondată, Curtea, prin Decizia nr. 52/1995, a reținut că Legea nr. 12/1991 a fost

expres abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 70/1994, că trimiterea pe care o face art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 la art. 5 din Legea nr. 12/1991 este doar „un simplu procedeu de tehnică legislativă, ce nu poate avea ca semnificație că acest articol ar fi supraviețuit abrogării sale“, că noua reglementare nu preia reglementarea anterioară, ci instituie o normă de drept diferită.

Împotriva acestei decizii, Societatea Comercială „Agapia“ — S.R.L. Suceava a declarat recurs pentru următoarele motive:

— Ordonanța Guvernului nu poate proceda la abrogarea legii, ci doar la „explicitarea unor referiri“ din aceasta, iar ordonanța devine obligatorie numai dacă ea a fost aprobată prin lege ulterioară;

— trimiterea de la art. 31 din Ordonanța Guvernului la prevederile art. 5 din Legea nr. 12/1991 nu poate fi considerată doar o chestiune de „tehnică legislativă fără semnificație“, din moment ce „termenul de scutire de plată a impozitului pe profit prevăzute de art. 5 lit. a), b), c) și d) din Legea nr. 12/1991, pentru societățile comerciale înființate înainte de 31 decembrie 1994, expiră înăuntrul anului fiscal 1991 și în următorii 1, 3, 5 ani, în funcție de activitate;

— diferențele de tratament între agenții economici români și cei străini trebuiau elucidate de Curte. De asemenea, Curtea trebuia să se pronunțe și cu privire la art. 41 din ordonanță, prin care a fost abrogată atât Legea nr. 12/1991, cât și Legea nr. 55/1991, fără a se ține seama că prevederile art. 5 din Legea nr. 12/1991 se aplică încă 5 ani;

— investitorii străini beneficiază în continuare de termenele de scutire ce se calculează „de la desfășurarea activității“, în timp ce pentru agenții economici români acestea „operează de la data înființării, în funcție de obiect“;

— în situația nerealizării profitului din motive independente, „nu operează decăderea din drept“;

— modul de stabilire a ponderii valorice în cazul în care obiectul de activitate este diversificat este neconstituțional;

— nu poate fi împărțit punctul de vedere al Curții Constituționale, în sensul căruia, „la data invocării excepției de neconstituționalitate“, norma respectivă „nu mai era în vigoare“, din moment ce „articolul în cauză a fost preluat de Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 prin art. 31“;

— pornind de la principiul aplicării legii în timp, „Curtea trebuia să se pronunțe cu privire la constituționalitatea legislației sub imperiul căreia s-a declarat litigiul și care a creat confuzii și inadvertențe“;

— cât timp art. 5 din Legea nr. 12/1991 a fost preluat de Ordonanța Guvernului nr. 70/1994, Curtea „avea obligația să hotărască asupra excepției“.

Deoarece soluționarea excepției s-a făcut în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, fără citarea părților, după declararea recursului s-au solicitat puncte de vedere, conform art. 24 alin. (3) din aceeași lege, Camerei Deputaților, Senatului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că singurele elemente din motivele de recurs care pun în discuție o problemă de neconstituționalitate sunt cele referitoare la susținerea că o ordonanță a Guvernului nu ar putea abroga o lege, precum și afirmația că ordonanța devine obligatorie numai după aprobarea ei prin lege. În opinia Guvernului, ambele susțineri „contrazic în mod evident dispozițiile constituționale în materie de delegare legislativă“.

Camera Deputaților și Senatul nu și-au exprimat punctele de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, decizia atacată, motivele de recurs, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public susținute în ședința publică din 24 octom-

brie 1995, precum și dispozițiile legale atacate ca neconstituționale, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea constată că motivele de recurs privind legalitatea termenelor de scutire de plată a impozitului pe profit pentru agenții economici români în comparație cu cei străini, „modul de stabilire a ponderii valorice, pentru încadrarea în termenele de scutire, în cazul în care obiectul de activitate este diversificat“, aplicarea legislației sub imperiul căreia s-a născut litigiul și care, în opinia recurentului, a creat confuzii și inadvertențe, nu reprezintă, în substanța lor, obiecții de neconstituționalitate și, ca atare, nu pot forma obiectul controlului de constituționalitate, ci sunt probleme de competența instanței judecătorești, investită cu soluționarea litigiului. Rezultă că, potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, competența Curții privește numai motivele de recurs referitoare, pe de o parte, la constituționalitatea prevederilor art. 3 și ale art. 5 din Legea nr. 12/1991, iar pe de altă parte, constituționalitatea abrogării printr-o ordonanță a unei legi și data de la care ordonanța își produce efectele.

Cât privește motivul de recurs referitor la prevederile art. 3 din Legea nr. 12/1991, se constată că prin Decizia nr. 52/1995, care face obiectul acestui recurs, s-a reținut că, întrucât Legea nr. 12/1991 a fost abrogată în întregime, Curtea nu se poate pronunța asupra unei excepții având ca obiect o normă legală abrogată. Această soluție este în concordanță cu practica jurisdicțională a Curții, potrivit căreia conflictul de constituționalitate nu poate exista între o normă constituțională în vigoare și o normă abrogată. Așa fiind, soluția primei instanțe, în ce privește prevederile art. 3 din Legea nr. 12/1991, este temeinică și legală. Într-adevăr, art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 abrogă pe data intrării ei în vigoare, între alte acte normative, și Legea nr. 12/1991 privind impozitul pe profit.

Referitor la art. 5 din Legea nr. 12/1991, Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 după ce, prin art. 41, abrogă Legea nr. 12/1991, prin art. 31 admite totuși ultraactivitatea unora dintre prevederile legii abrogate. Cu alte cuvinte, prin examinarea dispozițiilor art. 41 din ordonanță ar rezulta că abrogarea privește Legea nr. 12/1991 în totalitate, fără nici o excepție; totuși, art. 31 din ordonanță prevede că „scutirile de impozit prevăzute la art. 5 din Legea nr. 12/1991 privind impozitul pe profit și art. 14 din Legea nr. 35/1991 privind regimul investițiilor străine, cu modificările ulterioare, vor rămâne valabile numai în cazul persoanelor juridice care s-au înregistrat la Registrul comerțului înainte de 1 ianuarie 1995 și pentru care perioada de scutire nu a expirat. Scutirea operează până la expirarea perioadei legale, cu condiția de a activa și a realiza în continuare venituri, încă o perioadă egală cu perioada de scutire. În caz contrar, impozitul pe profit se recalculează, inclusiv pentru perioada de scutire, potrivit reglementărilor existente la data acordării facilităților“.

Prin decizia atacată s-a considerat că art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 „nu preia reglementarea anterioară, ci a instituit o normă de drept diferită, având ca scop de a menține, în anumite limite, facilitățile acordate prin art. 5 din legea abrogată“, așa încât „trimiterea la art. 5 din Legea nr. 12/1991 este un simplu procedeu de tehnică legislativă, ce nu poate avea semnificația că acest articol a supraieuit abrogării sale“.

Curtea constată că soluția instanței de fond este criticabilă, considerentele acesteia, pe care se sprijină dispozitivul, cuprinzând câteva contradicții în termeni: *trimiterea* — ca procedeu de tehnică legislativă nu se poate face la o normă inexistentă, abrogată; chiar dacă s-a instituit „o normă de drept diferită“, nu mai puțin art. 31 din ordonanță trimite totuși la art. 5 din Legea nr. 12/1991, cât privește facilitățile

acordate la plata impozitului pe profit, o trimitere parțială, dar totuși trimitere. Nu se poate susține nici că trimiterea privește numai categoria economico-financiară a *facilităților* din cuprinsul art. 5 din Legea nr. 12/1991, care, efectiv, ar fi fost abrogat o dată cu legea din care el face parte, căci astfel, ar rămâne fără explicație persistența facilităților *legale*, stabilite prin lege, în condițiile *abrogării* totale a respectivei legi. Dacă art. 5 din Legea nr. 12/1991 *nu a supraviețuit abrogării sale*, atunci constituirea ca reper a acestui articol în noua reglementare ar fi un nonsens.

Într-o strictă logică juridică, prin coroborarea art. 41 din ordonanță cu art. 31 din același act normativ, rezultă că art. 41 a abrogat Legea nr. 12/1991, cu excepția totuși a celor prevăzute la art. 5 din această lege.

În sensul celor arătate, urmează ca motivul de recurs privitor la art. 5 din Legea nr. 12/1991 să fie admis. Așa fiind, admitând recursul, Curtea, în temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, urmează să se pronunțe, în fond, asupra constituționalității art. 5 din Legea nr. 12/1991.

Prin art. 5 din Legea nr. 12/1991, *unităților plătitoare de impozit* li s-au acordat unele facilități, constând în scutirea de impozitul pe profit.

S-a susținut de către autorul excepției de neconstituționalitate și, în continuare, de către recurent că art. 5 din Legea nr. 12/1991 este neconstituțional, întrucât scutițiile de impozit pe care le instituie se aplică de la data înființării unității plătitoare de impozit, pe când art. 14 din Legea nr. 35/1991 prevede că perioada de scutire de impozit pe profit pentru investițiile străine se calculează de la data începerii activității, rezultând astfel un tratament diferențiat între agenții economici români și cei străini. Or, așa cum a opinat și instanța în încheierea prin care a fost sesizată Curtea, astfel s-ar contraveni prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Curtea constată că, pe fond, excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Art. 16 alin. (1) din Constituție proclamă și garantează egalitatea în drepturi a *cetățenilor*, deci a persoanelor fizice care aparțin statului român, iar nu *egalitatea persoanelor colective*, a persoanelor juridice. Textul art. 16 alin. (1) ar fi aplicabil, în cazul persoanelor colective față de care s-a promovat un tratament juridic diferențiat, numai dacă astfel regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra *cetățenilor*, implicând inegalitatea lor în fața legii și a autorităților publice. În acest sens, în practica instanței de justiție constituțională s-a decis, în mod constant, că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.

Regimul juridic al impozitelor este inevitabil diferit, el implicând și o strategie economico-financiară. Uniformitatea reglementărilor în acest domeniu ar avea drept consecință

desființarea tuturor criteriilor de impozitare și a scopului urmărit de legiuitor prin pârghiile financiare. Considerații de principiu, în acest sens, asupra cărora nu sunt motive să se revină, au fost cuprinse și în Decizia Curții Constituționale nr. 74/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 22 iulie 1994. Pentru rezolvarea adecvată a problemei în discuție, urmează ca instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei, procedând la interpretarea reglementărilor în materie, să precizeze sensul și conținutul reglementării cu privire la impozitul pe profit, stabilind, între altele, subiectul plătitor al impozitului pe profit, sensul conceptului de *investiție străină* și delimitarea acesteia de *investitorul străin*, deosebirea dintre *profit* și *dividende* și regimul juridic, diferit, aplicabil acestora, probleme ce țin de interpretarea legii în materie.

Cât privește motivul de recurs referitor la constituționalitatea abrogării printr-o ordonanță a unei legi și data de la care ordonanța își produce efectele, Curtea constată că și acesta este neîntemeiat. Art. 114 din Constituție, reglementând *delegarea legislativă*, instituie astfel o procedură excepțională de *substituire* a Guvernului în prerogativele legislative ale Parlamentului. Delegarea legislativă conduce la concluzia că Guvernul, abilitat să exercite pe timp limitat, în condițiile art. 114 din Constituție, atribuții de legiferare, poate ca, manifestându-se în domeniul legislativ, să reglementeze primar, să modifice sau să abroge reglementarea existentă. La aceeași concluzie se poate ajunge și prin interpretarea art. 114 alin. (1) din Constituție: „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe, în domenii care nu fac obiectul legilor organice“. Rezultă deci că Guvernul poate emite ordonanțe, adică poate reglementa numai în domenii care fac obiectul legilor ordinare. Așadar, ordonanța poate privi un domeniu susceptibil de legiferare sau un domeniu legiferat, în acest din urmă caz Guvernul putând modifica sau abroga reglementări legislative existente la data delegării legislative.

Susținerea recurentului că ordonanța „devine obligatorie numai dacă a fost aprobată prin lege ulterioară“ nu poate fi primită, fiind rezultatul confuziei dintre efectele ordonanței și forța ei juridică. Ordonanța intră în vigoare, deci își produce efectele, de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României sau de la o dată prevăzută expres în ordonanță, dar ulterioară momentului publicării. Dacă, potrivit legii de abilitare, în condițiile art. 114 alin. (3) din Constituție, ordonanța se supune aprobării Parlamentului, în caz de aprobare, ea dobândește forța juridică a legii. Efectele ordonanței se produc însă și pe perioada anterioară legii de aprobare a ei. Numai *nerespectarea termenului* stabilit pentru supunerea ordonanței aprobării Parlamentului atrage — cum precizează art. 114 alin. (3) fraza finală — „încetarea efectelor ordonanței“.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul Societății Comerciale „Agapia“ — S.R.L. Suceava împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 52 din 23 mai 1995 și, în fond, respinge excepția de neconstituționalitate.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 31 octombrie 1995.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Victor Dan Zlătescu

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru stabilirea numărului de autoturisme și a consumului de carburanți pentru activități specifice desfășurate de Consiliul Local al Municipiului București**

În temeiul Ordonanței Guvernului nr. 63/1994, aprobată și modificată prin Legea nr. 13/1995,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Pentru activitățile specifice desfășurate de aparatul propriu al Consiliului Local al Municipiului București, se stabilește un număr de 18 autoturisme, cu un consum normat prevăzut de reglementările legale în vigoare.

p. PRIM-MINISTRU

DAN MIRCEA POPESCU,
ministru de stat,
ministru muncii și protecției sociale

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministru finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 28 noiembrie 1995.
Nr. 949.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind alocarea unor fonduri din bugetul de stat pe anul 1995 pentru finalizarea lucrărilor la obiectivul de investiții „Îmbunătățirea presiunii în sistemul de distribuție de gaze naturale în municipiul Pașcani, județul Iași“**

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea transferurilor din bugetul de stat pentru investiții în județul Iași cu suma de 300 milioane lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 1995, pentru finalizarea lucrărilor la obiectivul de investiții „Îmbunătățirea presiunii în sistemul de distribuție de gaze naturale în municipiul Pașcani, județul Iași“.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat pe anul 1995.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministru finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 4 decembrie 1995.
Nr. 959.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă comuna
Bujoreni, județul Vâlcea“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă comuna Bujoreni, județul Vâlcea“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 4 decembrie 1995.
Nr. 960.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai
obiectivului de investiții „Alimentare cu apă comuna
Berislăvești, județul Vâlcea“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă comuna Berislăvești, județul Vâlcea“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 4 decembrie 1995.
Nr. 961.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Extindere alimentare cu apă
și canalizare Băile Govora, județul Vâlcea“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Extindere alimentare cu apă și canalizare Băile Govora, județul Vâlcea“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 4 decembrie 1995.
Nr. 962.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă satele
Schitu-Golești și Valea Pechii, comuna Schitu-Golești,
județul Argeș“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă satele Schitu-Golești și Valea Pechii, comuna Schitu-Golești, județul Argeș“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 4 decembrie 1995.
Nr. 963.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă satul Lăzărești,
comuna Schitu-Golești, județul Argeș“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă satul Lăzărești, comuna Schitu-Golești, județul Argeș“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 4 decembrie 1995.
Nr. 964.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Modernizare și extindere rețele
de gaze naturale în municipiul Botoșani, județul Botoșani“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizare și extindere rețele de gaze naturale în municipiul Botoșani, județul Botoșani“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 4 decembrie 1995.
Nr. 965.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivelor de investiții „Alimentare cu apă comuna
Sasca Montană“ și „Canalizare menajeră și stație de epurare
în comuna Sasca Montană, județul Caraș-Severin“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Alimentare cu apă comuna Sasca Montană“ și „Canalizare menajeră și stație de epurare în comuna Sasca Montană, județul Caraș-Severin“, prevăzuți în anexele nr. 1 și 2*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivelor de investiții prevăzute la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 4 decembrie 1995.
Nr. 966.

*) Anexele se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Canalizare și stație de epurare
Tâlmăciu, județul Sibiu“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Canalizare și stație de epurare Tâlmăciu, județul Sibiu“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 4 decembrie 1995.
Nr. 967.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind înființarea Centrului Român pentru Promovarea Cooperării Europene
în Domeniul Tineretului (EUROTIN) în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă înființarea Centrului Român pentru Promovarea Cooperării Europene în Domeniul Tineretului, denumit în continuare *EUROTIN*, ca instituție publică cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului, având sediul în București, str. Vasile Conta nr. 16, sectorul 2.

Art. 2. — Obiectul de activitate al *EUROTIN* îl constituie:

a) promovarea cooperării cu Uniunea Europeană în cadrul programului Tineretul pentru Europa (JEUNESSE POUR L'EUROPE), precum și al altor programe comunitare privind educația și schimburile de tineri;

b) promovarea cooperării în domeniul tineretului cu UNESCO prin constituirea, în România, a unui centru UNESCO pentru tineret, potrivit reglementărilor legale în vigoare;

c) aplicarea, în domeniul activității de tineret, a prevederilor cuprinse în Acordul european de asociere dintre România și Comunitățile Europene, în protocoalele adiționale la acest acord, precum și în Strategia națională de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană;

d) facilitarea accesului tinerilor și al organizațiilor neguvernamentale de tineret din România la programele de asistență și la fondurile oferite de către instituțiile financiare și organismele internaționale, precum și de către alte persoane de drept public și privat, din țară și din străinătate.

Art. 3. — Finanțarea cheltuielilor de funcționare și de investiții ale *EUROTIN* se asigură din venituri extrabugetare și din subvenții acordate de la bugetul de stat în cadrul capitolului „Activitatea sportivă și de tineret“.

Art. 4. — Numărul de posturi necesar pentru funcționarea *EUROTIN* se asigură în limita numărului mediu de personal propus a se finanța prin legea bugetară anuală la capitolul „Activitatea sportivă și de tineret“.

Art. 5. — Numărul de personal, structura organizatorică, statul de funcții și regulamentul de organizare și funcționare se aprobă prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

Art. 6. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 462/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului se completează cu punctul 8, care va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
„8.	Centrul Român pentru Promovarea Cooperării Europene în Domeniul Tineretului (<i>EUROTIN</i>)	Venituri extrabugetare și subvenții de la bugetul de stat.“

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul muncii și protecției sociale,
Dan Mircea Popescu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Ministru tineretului și sportului,
Alexandru Mironov

București, 5 decembrie 1995.
Nr. 976.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.